

Arrest

nr. 155 996 van 3 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit de stad Dessie, en Amhaarse van etnische origine te zijn. U hangt het islamitisch geloof aan en was actief als vrijwilliger in de Shewa Ber moskee te Dessie, waar u onder meer koranonderricht gaf. In het jaar 2004 van de Ethiopische kalender geraakte u door uw vrijwilligerswerk in deze moskee betrokken bij de protesten tegen de inmenging van de Al Ahbash beweging in de Ethiopische moskeeën. De Ethiopische overheid, die door een deel van de Ethiopische moslims beschuldigd wordt achter de opkomst van de Al Ahbash beweging te zitten, trad hard op tegen de demonstranten. U werd op 10.12.2004 (16.08.2012) gearresteerd. Na 55 dagen detentie werd u voor de rechtbank geleid. Uw vraag om op borgtocht vrijgelaten te worden werd

geweigerd. Tijdens uw gevangenschap werd u mishandeld en verkracht. U informeerde uw familie hierover, waarna zij een klacht indienden bij de Ethiopische autoriteiten. Omwille van het indienen van deze klacht werd u tijdens uw detentie nog meer mishandeld en verkracht. Vijftien dagen na uw eerste vraag tot vrijlating slaagde u er toch in om op borgtocht vrij te komen. Drie dagen na uw vrijlating op borgtocht werd u opnieuw aangehouden. Drie dagen later werd u terug vrijgelaten. U werd beschuldigd van terrorisme. In de vijfde maand van het jaar 2005 in de Ethiopische kalender (09.01.2013 - 08.02.2013) verliet u uw geboortestad Dessie. Uw broer hielp u in Addis Abeba onderduiken. U bleek zwanger omwille van de herhaalde verkrachtingen tijdens uw detentie en onderging daar een zwangerschapsonderbreking. U probeerde gedurende een maand uw leven in Addis Abeba op te bouwen. Tijdens uw verblijf in deze stad stuurde de politie echter een convocatie naar uw ouderlijk huis. Omdat het duidelijk was dat u nergens veilig zou zijn in Ethiopië regelde uw broer uw vlucht naar Soedan. Na een verblijf van twee maanden in Soedan trok u verder naar Libanon waar u gedurende ongeveer 18 maanden werkte als huishoudhulp. U werd er niet betaald maar kon niet terugkeren naar Ethiopië. De familie waar u in Libanon voor werkte kwam op 16.06.2014 op bezoek naar België. U slaagde erin te ontsnappen. Op 10.09.2014 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u voor uw leven vreest. Tijdens uw verblijf in België nam u deel aan een demonstratie te Brussel waarbij de vrijlating werd gevraagd van personen die vastgehouden worden door de Ethiopische autoriteiten omwille van hun protest tegen de inmenging van de Al Ahabash beweging. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een attest uitgaande van de Luqman Ethiopian Muslims Association en zes foto's genomen tijdens de demonstratie te Brussel neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in de jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië in de stad Dessie woonde. Gevraagd of u namen van grote straten en lanen in Dessie kan opnoemen stelt u de vraag niet te begrijpen. Wanneer het CGVS u er op wijst dat dit toch geen moeilijke vraag betreft geeft u toe geen straatnamen te kennen in de stad waar u volgens uw verklaringen bijna uw ganse leven woonde (cgvs p.18). Wanneer het CGVS u vraagt of de naam Sheik Mohammad Hussein Ali Al-Amoudi u iets zegt antwoordt u ontkennend. Wanneer het CGVS u ter verduidelijking aangeeft dat men een straat of laan bedoelt die naar deze man vernoemd werd verklaart u niet te weten wie deze man is en stelt u dat Mohamad een veel voorkomende naam is en dat veel straten die naam dragen (cgvs p.17). De straat of laan met deze naam verbindt nochtans het centrum van Dessie met de wijk Shewa Ber, waar u de gelijknamige moskee situeert (cgvs p.6). Hiermee geconfronteerd herhaalt u dat u de straatnamen in Dessie niet kent (cgvs p.18). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt bovendien dat Sheikh Mohammad Hussein Ali Al-Amoudi niet enkel enkel een bijzonder gefortuneerd zakenman is maar tevens geboren is in Dessie en eveneens school liep in de Weizero Siheen school, waar u volgens uw verklaringen gedurende twee jaar school liep (cgvs p.2) zodat redelijkerwijs aangenomen kan worden dat de naam van deze man u toch enigszins bekend moet zijn. Gevraagd of u namen van andere moskeeën dan de Shewa Ber moskee kent noemt u een aantal wijken op in Dessie en stelt dat er daar moskeeën staan. Wanneer het CGVS nogmaals informeert of u namen van deze moskeeën kent stelt u dat de moskeeën naar de wijk genoemd worden (cgvs p.5). Dat u de naam van de Areb (Arab) Genda moskee niet vernoemt is opmerkelijk. Naast de Shewa Ber moskee wordt deze moskee dikwijls vermeld als locatie van protesten tegen de inmenging van de Al Ahabash beweging. Wanneer het CGVS even later tijdens het gehoor de naam Areb Genda laat vallen weet u correct te vertellen dat dit een grote moskee betreft, waar u het Eid-feest viert. U stelt echter ook de locatie van de moskee niet te kennen. Wanneer het CGVS nogmaals bevraagt waar deze moskee zich bevindt stelt u dat de moskee ver van uw wijk Seno Gebaye gelegen is en dat men dan Piazza moet passeren (cgvs p.6) Ook dit roept vragen op. U situeert de wijk Seno Gebaye immers in het noorden van de stad Dessie. U stelt dat wanneer men van de noordelijker gelegen stad Gerado naar Dessie reist men eerst in Seno Gebaye komt en dan verder naar Piasa reist (cgvs p.17). Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaart blijkt de Areb Genda moskee echter ten noorden van de rotonde Piazza gelegen en niet ten zuiden zoals u tijdens het gehoor stelt.

Hoewel u stelt in uw geboortestad actief te zijn als vrijwilliger in de Shewa Ber moskee in de gelijknamige wijk roept uw bijzonder beperkte kennis betreffende deze moskee en de onmiddellijke omgeving ervan eveneens ernstige vragen op. Gevraagd of u de locatie van het museum van Dessie kent antwoordt u ontkennend. U stelt nog nooit van dergelijk museum te hebben gehoord. Wanneer het CGVS u confronteert met de vaststelling dat uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt dat dit museum zeer nabij de Shewa Ber moskee gelegen is stelt u dat de afstand van dit museum tot de Shewa Ber moskee van weinig belang is, gezien u nu eenmaal geen interesse in dergelijke zaken

heeft (cgvs p.15). Uw verklaring voor de vaststelling dat u nog nooit van dit museum te Dessie gehoord heeft kan echter moeilijk aanvaard worden. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat dit museum tegenover de Shewa Ber moskee gelegen is, en dat er tussen deze gebouwen slechts een open vlakte of plein is. Van iemand die verklaart als vrijwilligster in deze moskee te hebben gewerkt mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij de gebouwen in de onmiddellijke omgeving kent en kan situeren, zelfs indien men blijk geeft van weinig of geen historische of culturele interesse. Bijzonder opmerkelijk is dat u tijdens het gehoor niet blijkt te weten of er al dan niet een open ruimte of plein in de buurt van de moskee ligt (cgvs p.16-17). Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten blijkt dat er aan de westkant van de Shewa Ber moskee wel degelijk een grote niet bebouwde vlakte of park ligt. Het is bijzonder weinig geloofwaardig dat dit een regelmatige bezoeker van deze moskee ontgaan zou zijn. Wanneer het CGVS u vraagt de toren van de Shewa Ber moskee te beschrijven stelt u dat het een metalen constructie betreft, goudachtig van kleur (cgvs p.16). De ter beschikking van het CGVS zijnde foto's van de Shewa Ber moskee tonen echter een bakstenen constructie die deels wit en groen beschilderd is.

De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst en verblijf gedurende uw bijna ganse leven in de stad Dessie en uw verklaring dat u daar scholier was in de achtste graad wordt nog verder ondergraven door de gegevens op uw Facebookprofiel. Daar stelt u immers afkomstig te zijn uit de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba en werkervaring te hebben bij de Somalische telecomprovider "Somtel International Ltd". Wanneer het CGVS u hiermee confronteert stelt u boudweg dat men op Facebook eender wat kan beweren. U stelt dat u, net als de meerderheid van de Ethiopiërs, niet wist hoe u een Facebookprofiel diende aan te maken. Daarom vroeg u aan iemand anders dit te doen. Deze persoon zou Addis Abeba als geboorteplaats hebben opgegeven omdat iedereen dit kent. Geconfronteerd met de vaststelling dat bijzonder veel van uw contacten op deze netwerksite afkomstig zijn uit Addis Abeba en daar op de universiteit onderwijs genoten hebben stelt u dat dit weliswaar mogelijk is, dat u dit niet gecontroleerd heeft, maar dat ook zij het slachtoffer kunnen zijn van foutieve Facebookgegevens. Gevraagd hoe u deze mensen kent stelt u dat Facebook bij de aanmaak van een profiel zelf een aantal connecties voorstelt die men aan zijn of haar profiel kan toevoegen. Wanneer het CGVS u er op wijst dat sociale netwerksites zoals Facebook geen wildvreemden als connectie aandragen bij het aanmaken van een profiel maar mensen voorstellen die men meestal reeds kent is uw repliek allerminst een verklaring voor het de vaststelling dat uw kennissenkring op Facebook overwegend uit inwoners van Addis Abeba en afgestudeerden van de plaatselijke universiteit bestaat. U stelt bovendien verwanten noch vrienden afkomstig uit Dessie als connectie op uw Facebookprofiel te hebben (cgvs p.14-15). Voorgaande vaststellingen ondergraven bijkomend uw beweringen over uw verblijf in Dessie in de jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt.

Zelfs indien er enig geloof gehecht zou worden aan uw verklaringen betreffende uw verblijf in Dessie, quod non, dan nog roepen uw beweringen betreffende uw activiteiten in de Shewa Ber moskee en uw betrokkenheid bij de protesten in Dessie ernstige vragen op. Geconfronteerd met de naam Sheikh Yaqut Abdulmajid stelt u deze persoon niet te kennen. In een bij het administratief dossier gevoegd document wordt deze man echter genoemd als imam van de Shewa Ber moskee, aangehouden naar aanleiding van de protesten. Wanneer het CGVS u hierop wijst stelt u dat dit mogelijk is maar verklaart u uw onwetendheid door de strikte scheiding tussen de seksen in islamitische gebedshuizen (cgvs p.19). Waar aangenomen kan worden dat een occasionele bezoeker van een moskee de naam van de imam die de leiding over deze moskee heeft niet kent geldt dit echter niet voor iemand, van welk geslacht ook, die verklaart vrijwilligerswerk in het comité dat leiding gaf aan deze moskee te hebben gedaan. Bovendien stelde u eerder in het gehoor dat Sheikh Nuru de imam van de Shewa Ber moskee is (cgvs p.8 en 10) waarbij u uw bewering dat u als vrouw niet op de hoogte kan zijn van de naam van de imam van de moskee zelf ondergraaft. In de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie wordt een persoon met de naam Sheikh Nuru inderdaad genoemd als invloedrijk geestelijke in de stad Dessie. Uit deze informatie blijkt echter ook dat hij gekant was tegen de protesten, zich publiekelijk uitte ten voordele van de Al Ahbash beweging en door sommigen medeverantwoordelijk geacht werd voor de repressie ten aanzien van moslimdemonstranten te Dessie. Wanneer het CGVS u vraagt naar de houding van Sheikh Nuru wat betreft Al Ahbash stelt u echter dat hij tegen Al Ahbash gekant is (cgvs p.8).

Al evenmin overtuigend gezien uw beweringen betreffende uw actieve betrokkenheid bij de protesten tegen de inmenging van de Al Ahbash beweging in de moskeeën van Dessie is uw uiterst beperkte kennis van en interesse in demonstraties en protesten in Dessie daterend van na uw vertrek uit Ethiopië. U stelt weliswaar bij aanvang van het gehoor geen enkel contact met landgenoten meer te hebben (cgvs p.3), uit de afdruk van uw Facebookprofiel blijkt echter dat u over een uitgebreide kennissenkring in de hoofdstad Addis Abeba beschikt. Wanneer het CGVS vraagt of u zich informeerde

over incidenten aan de Shewa Ber moskee daterend van na uw vertrek stelt u dit niet gedaan te hebben. Gevraagd of u iets hoorde over incidenten aan andere moskeeën in Dessie daterend van na uw vertrek stelt u niet over gedetailleerde informatie te beschikken. Algemene informatie betreffende zulke incidenten maakt u echter evenmin over tijdens het gehoor (cgvs p.17). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat er zowel aan de Shewa Ber moskee als aan andere moskeeën in Dessie demonstraties plaats hadden na uw vertrek uit Ethiopië. Van iemand die verklaart haar land te hebben moeten verlaten ten gevolge van haar deelname aan zulke protesten en hier in België deelneemt aan een demonstratie waarbij de vrijlating gevraagd voor van gearresteerde actievoerders en geestelijken mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich informeert over de voorzetting van deze demonstraties in haar beweerde thuisstad. U stelt tijdens het gehoor expliciet dat u na uw vertrek uit Ethiopië nooit geen televisiereportages meer bekeek over de moslimprotesten in uw land van herkomst (cgvs p.9). Uw beperkte interesse in de gebeurtenissen in Dessie na uw beweerde datum van vertrek uit Ethiopië blijkt tevens uit de vaststelling dat u tijdens het gehoor over de eerder vernoemde Sheik Nuru in de tegenwoordige tijd spreekt (cgvs p.8). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat deze man in juli 2013 gedood werd op de drempel van zijn moskee. Op basis van het voorgaande kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vertrek uit Ethiopië.

Ten slotte kan er nog gewezen worden op uw weinig consistente verklaringen betreffende uw periode van vertrek uit uw land van herkomst en uw reisroute van Ethiopië naar België. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in de vijfde maand van het jaar 2005 (09.01.2013 - 08.02.2013) uw geboortestad Dessie verliet. Hierna zou u ongeveer een maand in de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba verbleven hebben en ongeveer vijf dagen in de stad Gonder. Daarna reisde u gedurende acht dagen naar Soedan waar u ongeveer twee maanden verbleef. Vandaar reisde u verder naar Libanon waar u gedurende ongeveer achttien maanden verbleef. Op 16 juni 2014 kwam u vervolgens aan op Belgisch grondgebied (verklaring dvz - vraag 33 reisroute). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u ongeveer 1 jaar en negenhalve maand onderweg was van Dessie naar België, ten gevolge waarvan uw vertrekperiode in Dessie niet rond januari of februari 2013, maar eerder rond begin september 2012 te situeren valt. Tijdens uw gehoor voor het CGVS stelt u dan weer dat u uw land van herkomst op het einde van de maand hedar in het jaar 2005 verliet (3de maand in de Ethiopische kalender, tussen 10.11.2012 en 09.12.2012), op het moment dat u volgens uw beweringen op de DVZ nog steeds in Dessie verbleven zou hebben. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat u op 16 juni 2014 aankwam op Belgisch grondgebied. U stelt hierover dat u in België ontsnapte van de familie waarvoor u werkte en een asielaanvraag indiende. Er dient echter te worden vastgesteld dat hoewel uw visum slechts liep van 16 juni 2014 tot 15 augustus 2014 en uw terugkeervlucht naar Libanon voorzien was op 24 juni 2014 u pas op 10 september 2014, anderhalve maand na uw voorziene terugkeerdatum, een asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties. Dat u enkele weken wachtte alvorens u uw asielaanvraag indiende ondermijnt bijkomend de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Naast uw beweringen met betrekking tot de vrees die u ten opzichte van Ethiopië zou koesteren ten gevolge van uw deelname aan de protesten naar aanleiding van de inmenging van de Al Ahabash beweging in de Ethiopische moskeeën stelt u bij terugkeer naar uw land van herkomst ook vervolging te vrezen omwille van de politieke activiteiten die u hier in België tegen de Ethiopische regering beweert te hebben ontwikkeld. U stelt tijdens het gehoor voor het CGVS aan een demonstratie te hebben deelgenomen in Brussel waarbij de vrijlating van gearresteerde Ethiopische moslimleiders werd bepleit. Ter staving van uw aanwezigheid op deze demonstratie legt u tijdens het gehoor zes foto's neer.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u betreft, kan er gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw deelname aan de moslimprotesten in Dessie tegen de inmenging van de Al Ahabash beweging in de Ethiopische moskeeën niet worden afgeleid dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond. Uw eenmalige deelname aan een demonstratie te Brussel waarbij de vrijlating van moslimactivisten werd geëist kan hierdoor niet gezien worden als de voorzetting van een maatschappelijk engagement in uw land van herkomst. Er moet dan ook worden vastgesteld dat u er in het kader van uw asielaanvraag niet in slaagt aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan een protestactie in België. Rekening houdend met uw profiel en achtergrond, kan er

redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat de Ethiopische autoriteiten uw handelingen na uw vertrek uit Ethiopië niet op de voet gevolgd hebben, en derhalve niet op de hoogte zijn van uw éénmalige deelname aan een demonstratie in België. Hoe dan ook, zelfs indien de Ethiopische overheden op de hoogte zouden zijn van acties van asielzoekers in België, maakt u het niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopisch maatschappelijk systeem. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt weliswaar dat leidinggevend van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië problemen kunnen ondervinden, maar dat dit voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen meestal niet het geval is. Concluderend moet er worden gesteld dat u er naar aanleiding van uw asielverzoek niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. De door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Het attest uitgaande van de Luqman-Ethiopian Muslims Association verwijst louter in algemene bewoordingen naar de moslimprotesten in onder meer Dessie. Hoe dan ook kunnen dergelijke documenten slechts een asielrelaas ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. De door u neergelegde afdrukken van foto's tonen weliswaar uw éénmalige aanwezigheid aan tijdens een demonstratie waar de vrijlating van gedetineerde moslimleiders werd bepleit maar weerleggen niet de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw engagement voor deze zaak in uw land van herkomst. Uit deze foto's en uw verklaringen valt evenmin af te leiden dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn van uw aanwezigheid op deze demonstratie of dat zij deelnemers aan zulke demonstratie in geval van terugkeer naar Ethiopië zouden vervolgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 1 juni 2015 de schending aan van de materiële motiveringsverplichting en van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

2.2. Waar zij verweten wordt dat zij geen namen van straten en lanen in Dessie kan opnoemen, voert verzoekster aan: "Nochtans is het een feit dat Ethiopiërs niet de namen van de straten gebruiken, maar wel de namen van de wijken. En verzoekster kent wél de namen van de wijken. Wellicht zullen Ethiopische zakenlui en ondernemers wel de straatnamen gebruiken, omdat dit in Europese en Amerikaanse landen gebruikelijk is, en dit noodzakelijk is om zich te schikken naar de internationale handelsbetrekkingen. Gewone Ethiopiërs gebruiken echter de namen van de wijken, en niet de straatnamen. Overigens had verzoekster voorgesteld een stratenplan te tekenen, doch dit werd haar niet toegestaan." Volgens verzoekster zou bij het tekenen van een stratenplan gebleken zijn "dat zij wel degelijk een stadsplan van Dessie had kunnen tekenen, met aanduiding van de belangrijke gebouwen van Dessie op dit plan, zonder echter de straten te kunnen benoemen". Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal "een Westerse kennis van een localiteit - door het kunnen opnoemen van de straatnamen - (eist), i.p.v. zich te richten op de wijze waarop een localiteit door de lokale bevolking gekend en omschreven wordt" (sic).

2.3. Wat Sheikh Mohammad Hussein Ali Al-Amoudi betreft, geeft verzoeker een verklaring dat deze naam haar niet bekend voorkomt: "Er zijn veel bekende sheiks, verzoekster kent hun gezicht van op foto's in kranten, doch namen kent zij niet. Uit het feit dat verzoekster hun namen niet kent, kan niet afgeleid worden dat zij niet in Dessie woonachtig zou geweest zijn."

2.4. Waar de bestreden beslissing stelt dat zij de namen van de moskeeën in Dessie niet zou kennen, wijst verzoekster erop dat zij de "Shewa Ber" vermeld heeft en dat zij, wanneer de naam "Arab Genda" vernoemd wordt, spontaan aangaf dat dit een moskee is. Zij stelt: "Het is inderdaad, althans voor de plaatselijke bevolking, gebruikelijk een moskee te benoemen met de naam van de wijk. Uit het antwoord van verzoekster blijkt dus dat zij goed op de hoogte is van het bestaan en de lokalisatie van deze moskeeën."

2.5. Wat haar onwetendheid over het museum in Dessie betreft, voert zij aan: *“Zoals de meeste Ethiopiërs heeft verzoekster weinig belangstelling voor cultuur - vooral in de betekenis van ‘museumcultuur’ - . De Ethiopische maatschappij is een eerder primitieve maatschappij, waarbij de belangstelling van de lokale bevolking vooral uitgaat naar de bevrediging van de meer primaire behoeften : eten, drinken, huisvesting, en daarnaast de beleving van hun godsdienst. Interesse in cultuur is een kenmerk van een verder geëvolueerde samenleving, waarin er reeds voldoende voldaan is aan de primaire behoeften, en dit is (nog) het geval niet voor de Ethiopische samenleving.”*. Volgens haar kan het *“dus echt geen verwondering wekken dat verzoekster niet op de hoogte is van het bestaan en de localisatie van het museum in Dessie”* (sic). Zij is ervan overtuigd dat relatief weinig inwoners van Dessie hiervan wél op de hoogte zouden zijn.

2.6. Met betrekking tot haar Facebookprofiel stelt verzoekster *“dat zij dit profiel niet zelf heeft opgemaakt, en weinig afweet van de werking van Facebook”*.

2.7. Verzoekster legt uit dat zij na het verlaten van Ethiopië een hele tijd in Libanon heeft verbleven en dat zij tijdens dit lange verblijf geen contact meer had met Ethiopiërs die in Ethiopië woonden en dat zij weinig op de hoogte was van de toestand in Ethiopië. Zij benadrukt: *“Eens verzoekster echter in Brussel aangekomen was, heeft zij wél interesse betoond voor de toestand in haar thuisland, en nam zij deel aan protesten en demonstraties in Brussel, waarbij de vrijlating van moslimactivisten werd geëist”*.

2.8. Waar de commissaris-generaal van oordeel is dat verzoekster bij een terugkeer naar Ethiopië geen enkel risico zou lopen omdat de Ethiopische overheden niet op de hoogte zouden zijn van de deelname van verzoekster aan een protestactie in België en stelt dat, zelfs indien de Ethiopische overheden op de hoogte zouden zijn van acties van asielzoekers in België, de Ethiopische overheden verzoekster niet als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopisch maatschappelijk systeem, antwoordt verzoekster: *“Er valt niet te ontkennen dat er in Ethiopië geen enkele vorm van vrije meningsuiting mogelijk is ; iedereen die ook maar enigzins te kennen geeft dat hij/zij niet akkoord is met het beleid van de autoriteiten, riskeert in de cel te belanden. Dit geldt niet enkel voor Ethiopiërs die zich in het land zelf bevinden, maar ook voor Ethiopiërs in het buitenland.”*. Zij besluit *“dat gewone leden soms wél het slachtoffer kunnen zijn van vervolgingen als zij naar Ethiopië terugkeren”*. Zij verwijst naar het *“Algemeen Ambtsbericht Ethiopië”* en stelt dat hieruit blijkt *“dat er een zekere kans is dat verzoekster, bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, gevaar zou lopen opgepakt te worden. Zelfs indien deze kans eerder klein ware, kan van verzoekster niet verwacht worden dat zij dit risico zou lopen.”*.

2.9. Verzoekster vraagt de bestreden beslissing *“teniet te doen”* en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Beoordeling

2.10. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle

relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.11. Verzoeksters relaas is geheel gesteund op haar religieuze activiteiten voor de Shewa Ber moskee te Dessie. Voorop stelt de Raad dat er niet wordt verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Dessie, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met haar profiel. Verzoekster verklaart geboren te zijn in Dessie in 1992, waar ze is opgegroeid, naar school ging en zich maatschappelijk heeft geëngageerd in het comité van de moskee Shewa Ber, kinderen met koranstudies hielp, en dit tot haar onderduiken in Addis Abeba in 2013.

2.12. Verzoekster is echter bijzonder onbekend met Dessie. De stelling in het verzoekschrift dat *“Er zijn veel bekende sheiks, verzoekster kent hun gezicht van op foto's in kranten, doch namen kent zij niet”* strijdig met verzoekster verklaring waar ze tijdens haar gehoor wél aangaf een Sheikh Nuru te kennen die imam van een moskee zou zijn. Aldus is evenmin aannemelijk dat ze nooit gehoord heeft van Sheik Mohammad Hussein Ali Al-Amoudi, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat hij niet enkel een bijzonder gefortuneerd zakenman is, maar tevens geboren is in Dessie en naar dezelfde Weizero Siheen school ging als verzoekster (gehoor, p. 2).

2.13. Voorts is verzoekster onbekend met het stadje. Ze kent geen enkele straatnaam (gehoor, p. 18) en de bewering in het verzoekschrift (*“Nochtans is het een feit dat Ethiopiërs niet de namen van de straten gebruiken, maar wel de namen van de wijken.”*) en aangeklaagd wordt dat de commissaris-generaal *“een Westerse kennis van een localiteit - door het kunnen opnoemen van de straatnamen - (eist), i.p.v. zich te richten op de wijze waarop een localiteit door de lokale bevolking gekend en omschreven wordt”*) blijft ongestaafd en kan niet overtuigen. Immers indien verzoekster een maatschappelijke rol had in Dessie dan kan verwacht worden dat ze de stad kent en onder meer weet waar notabelen van de moskee en de kinderen aan wie ze lesgeeft wonen. Minstens diende ze duidelijke referentiepunten te kunnen aantonen in de stad. Ook kan aangenomen worden dat een koranlesgever van een moskee bekend is met de andere moskeeën van het stadje en deze weet liggen. Dit is niet het geval. Pas wanneer de *protection officer* later tijdens het gehoor de naam Areb Genda laat vallen, wist verzoekster dat dit een grote moskee betreft, maar kon deze niet lokaliseren. Indien zoals verzoekster stelt *“Het is inderdaad, althans voor de plaatselijke bevolking, gebruikelijk een moskee te benoemen met de naam van de wijk”* dan kon inderdaad verwacht worden dat de moskee in de correcte stadswijk kon situeren (gehoor, p. 5-6).

2.14. Ten slotte is geheel uitgesloten dat verzoekster in de Shewa Ber moskee van Dessie zou werken en niet gezien zou hebben dat deze moskee aan een groot plein ligt met aan de overkant het museum van Dessie (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De bewering dat de Ethiopische maatschappij een *“eerder primitieve maatschappij [is] waarbij de belangstelling van de lokale bevolking vooral uitgaat naar de bevrediging van de meer primaire behoeften”* is niet enkel bedenkelijk, maar evenmin nuttig nu niet verwacht wordt dat verzoekster naar het museum ging of historische of culturele interesse heeft, maar wel dat ze het gebouw kent. Ten slotte kan enkel blijken dat verzoekster niet weet hoe de Shewa Ber moskee, waar ze jarenlang zou gewerkt hebben, er uit ziet en stelt ze verkeerdelijk dat deze goudachtige metalen constructie heeft terwijl deze een bakstenen constructie is die deels wit en groen is beschilderd (cgvs p.16) (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat verzoekster zelfs de naam Sheikh Yaqut Abdulmajid niet herkent, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat hij als imam van de Shewa Ber moskee werd aangehouden naar aanleiding van de protesten, ondergraaft verder elke band van verzoekster met deze moskee en het stadje en de protesten.

2.15. Verzoekster kan met haar verklaring slechts aantonen dat ze niet uit Dessie afkomstig is zodat haar vervolging aldaar, omwille van haar activiteiten in de Shewa Ber moskee en haar betrokkenheid bij de protesten in Dessie, evenmin grond is.

2.16. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat waar verzoekster wel Sheikh Nuru verklaarde te kennen ze verkeerdelijk aangaf dat deze invloedrijk geestelijke tegen Al Ahabash gekant is (gehoor, p. 8) terwijl kan verwacht worden dat ze ermee bekend zou zijn dat hij zich publiekelijk uitte ten voordele van de Al Ahabash beweging en door sommigen medeverantwoordelijk geacht werd voor de repressie ten aanzien van moslimdemonstranten te Dessie. Verzoekster spreekt tijdens het gehoor over Sheikh Nuru bovendien in de tegenwoordige tijd (gehoor, p. 8) terwijl uit het administratief dossier blijkt dat hij in juli 2013 gedood werd op de drempel van zijn moskee wat bezwaarlijk een kan ontgaan zijn aan een persoon uit Dessie. Ten slotte kan, indien verzoekende partij maatschappelijk geëngageerd was en hiervoor haar land verliet, een blijvende interesse worden verwacht over de recente situatie, te meer gezien het belang van actuele informatie om de door de verzoekende partij geschetste vrees te beoordelen. Van verzoekende partij kan dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat zij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van haar persoonlijke problemen. Verzoekster verklaarde echter geen informatie te hebben over incidenten aan de Shewa Ber moskee of over incidenten aan andere moskeeën in Dessie daterend van na haar vertrek en zij gaf toe geen pogingen te hebben ondernomen zich hierover enigszins te informeren.

2.17. Dat verzoekster na het verlaten van Ethiopië een hele tijd in Libanon heeft verbleven en dat zij tijdens dit lange verblijf geen contact meer had met Ethiopiërs die in Ethiopië woonden en dat zij weinig op de hoogte was van de toestand in Ethiopië, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan dat haar gehele onwetendheid en gebrek aan interesse niet verschonen. Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt dat *“Eens verzoekster echter in Brussel aangekomen was, heeft zij wél interesse betoond voor de toestand in haar thuisland, en nam zij deel aan protesten en demonstraties in Brussel, waarbij de vrijlating van moslimactivisten werd geëist”*, stelt de Raad vast dat het feit dat verzoeksters deelname in België aan een demonstratie waarbij de vrijlating gevraagd werd voor gearresteerde actievoerders en geestelijken het des te frapperender maakt dat verzoekster steeds heeft nagelaten zich te informeren over de voorzetting van deze demonstraties in haar beweerde thuisstad.

2.18. Verzoekster verklaart ook vervolging te vrezen omwille van de activiteiten die zij hier in België tegen de Ethiopische regering ontwikkelde. Zij stelt aan een demonstratie te hebben deelgenomen in Brussel waarbij de vrijlating van gearresteerde Ethiopische moslimleiders werd bepleit. Ter staving van haar aanwezigheid op deze demonstratie legde zij op het Commissariaat-generaal zes foto's neer.

2.19. In het verzoekschrift stelt verzoekster dienaangaande: *“Er valt niet te ontkennen dat er in Ethiopië geen enkele vorm van vrije meningsuiting mogelijk is ; iedereen die ook maar enigszins te kennen geeft dat hij/zij niet akkoord is met het beleid van de autoriteiten, riskeert in de cel te belanden. Dit geldt niet enkel voor Ethiopiërs die zich in het land zelf bevinden, maar ook voor Ethiopiërs in het buitenland.”*. Zij besluit *“dat gewone leden soms wél het slachtoffer kunnen zijn van vervolgingen als zij naar Ethiopië terugkeren”*. Zij verwijst naar het *“Algemeen Ambtsbericht Ethiopië”* en stelt dat hieruit blijkt *“dat er een zekere kans is dat verzoekster, bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, gevaar zou lopen opgepakt te worden. Zelfs indien deze kans eerder klein ware, kan van verzoekster niet verwacht worden dat zij dit risico zou lopen.”*

2.20. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *“Note on réfugié sur place claims”*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoekster het niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond omwille van haar deelname aan de moslimprotesten in Dessie tegen de inmenging van de Al Ahbash beweging in de Ethiopische moskeeën. Een (eenmalige) deelname aan een demonstratie te Brussel kan niet aanzien worden als de voortzetting van politieke oppositieactiviteiten zodat evenmin kan worden ingezien, noch wordt dit aangetoond, dat de Ethiopische autoriteiten verzoeksters handelingen op de voet volgen en derhalve niet op de hoogte zijn van haar acties in België. Anderzijds ook indien de Ethiopische overheden op de hoogte zouden zijn van acties van asielzoekers in België, maakt verzoekster niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden haar als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Het is ook evenmin ernstig de Ethiopische veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de duizenden Ethiopiërs in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenten van het regime.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt weliswaar dat leidinggevenden van Ethiopische oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië problemen kunnen ondervinden, maar dat dit voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen meestal niet het geval is. Verzoeksters asielrelaas is geenszins geloofwaardig en uit het gegeven dat zij in België deelnam aan een demonstratie kan evenmin afgeleid worden dat zij in België een leidinggevende functie zou bekleden binnen een Ethiopische oppositiepartij in ballingschap. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat personen met een aan haar gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Ethiopië gevaar zouden lopen.

2.21. Ten slotte kan ook nog worden toegevoegd dat de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde herkomst en verblijf in Dessie wordt bevestigd door de gegevens op haar Facebookprofiel, waar zij aangeeft afkomstig te zijn uit de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba en werkervaring heeft bij de Somalische telecomprovider "Somtel International Ltd". Dat verzoekster "*dit profiel niet zelf heeft opgemaakt, en weinig afweet van de werking van Facebook*" is een *post factum* loze bewering.

2.22. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.23. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.24. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Besluit

2.25. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.26. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK